

hedde, er tiltagen ikke saa lidt i den Tid, der er gaaet, og man maa erkende, at der er kommet en Del bedre Vogne i Brug, end man kendte fra først af. Men der eksisterer jo endnu mange af en slettere Konstruktion. Det kan ogsaa erkendes, at paa de Steder, hvor et større Antal af disse Vogne færdes paa Vejene, vænnes, lad os sige: de fleste Heste til at gaa forbi. Men eet er man ikke bleven fri for i den Tid, og det er den uforsvarlige Kørsel, som en Del Automobilister gør sig skyldig i, ligesom man heller ikke er bleven fri for de store Ulemper, som Automobileer volde vejfarende og dem, der bo i Nærheden af Veje. De, der bo i Nærheden af Veje, hvor der kommer mange Automobileer, ere jo næsten afskaarne fra at opholde sig i deres Haver, naar disse ikke have en betydelig Størrelse, og fra at have deres Vinduer aabne om Sommeren, fordi Luften er ganske forpestet af Støv og Benzinlugt. Man siger, at Automobileerne ere Fremtidens Køretøjer, og derfor maa man give dem Plads, og Forslaget her tilsigter jo at indføre nogle Lempelser, formentlig for paa den Maade gradvis at bane dem Vejen. Blandt disse Lempelser er der i § 21 Bestemmelsen om at udvide den Tid, hvor Natkørsel er tilladt, fra 1. Maj—15. August, som det nu er, til 15. April—1. September. Dette finder jeg ingen Betænkning ved. En anden Udvidelse, der foreslaas, gaar ud paa at undtage Kraftcykler fra den Bestemmelse, der gælder for Natkørsel, saaledes at de til enhver Tid skulle have Lov til at køre om Natten. Heri kan jeg ikke være enig. Den, der kører paa Cyklen, er om Natten ude af Stand til at se det Køretøj, han møder, og selv om han vil være hensynsfuld, kan han komme til at gøre Skade. Og der er jo mange af dem, der bruge dette Befordringsmiddel, der ikke ville vise den tilbørlige Hensynsfuldhed, og som derfor i endnu højere Grad kunne komme til at volde de kørende Fortræd. Man maa jo dog ikke glemme, at det er de kørende, der have det bestaaendes Ret, og at man ikke kan undvære Hestekøretøjer paa Vejene.

Jeg ved ikke, hvorfor man har forandret den Bestemmelse i den bestaaende Lov, der angaar Nummerets Størrelse, idet man her har foreslaaet denne formindsket. Det er dog om at gøre, at man saa klart som muligt kan skelne Nummeret paa Automobillet, naar der er noget at bemærke ved den Fart, det kører med. Det kan være vanskeligt nok at

faa de automobilkørende attraperede, naar de have overtraadt Lovens Bestemmelser om Kørehastighed.

Det er ikke uden Grund, at man, navnlig hos den største Del af Landbefolkningen, fremdeles har Mistillid til det her omhandlede Køretøj, og en nødvendig Konsekvens af, at man mere og mere frigiver [Kørselen med det og mere og mere begunstiger Brugen af det, maa være, at man drager Omsorg for, at de Bestemmelser, der gives i Loven, overholdes, og at man skærper Straffebestemmelserne. I den Retning har Lovforslaget indført nogen Forbedring ved at skærpe Ansvarsbestemmelserne i § 31. Det forekommer mig dog, at der kunde være Grund til at gaa noget videre, og særlig ved jeg, at Politimyndighederne have vanskeligt ved at faa de Automobilister, der forse sig, dragne til Ansvar, thi de ere over alle Bjerge, inden man kan faa dem støvnede for Retten. Kunde der ikke være Tale om at kræve, at de automobilkørende, der ikke have Hjemsted her i Landet, skulle stille et Depositum eller paa anden Maade give en Sikkerhed for, at man kunde faa dem i Tale, hvis de overtræde Loven?

Jeg er noget betænkelig ved den Forandring, der er sket i Loven derved, at det stilles Retten frit at bestemme den Tid, hvori man vil fratage en Vognstyrer Ret til at udøve sin Virksomhed. Den gamle Lov bestemte et Tidsrum af 3 Aar, for hvilket Fratagelsen af Bestillingen skulde gælde. Her er der givet Dommeren Ret til at tage Bestemmelse herom, og der er vel stor Sandsynlighed for, at Dommeren i mange Tilfælde vil optræde meget lemfældigt og indskrænke denne Tid saa meget som muligt.

Overfor de forøgede Udgifter, som Brugen af disse Køretøjer utvivlsomt vil paalægge Kommunerne, idet en mere almindelig Brug af dem nødvendigvis maa stille Krav til en anden Vejbelægning end den, man nu kender, kunde jeg tænke mig, at man optog Spørgsmaalet, om der ikke rettelig burde paalægges Brugen af saadanne Køretøjer en særlig Skat. Jeg vil henstille, at dette Spørgsmaal bliver taget under Overvejelse i det Udvalg, som jeg formener bliver nedsat til at overveje Lovforslaget og dets videre Gang.

Reedtz-Thott: Den ærede Justitsminister, som har forelagt dette Lovforslag (Svend Høgsbro), ytrede, at Kraftvognene vilde jo nok blive Fremtidens Befordringsmiddel, og at det var en na-